

disputants - חולקים central point for summary and review - נקודה מרכזית לסיום וחזרה insertion of an earlier segment - מובאה של פיסקה קודמת story - מעשה key - מקרא:	statement - מידור challenge - קושיא question - שאלה answer - תירוק proof - ראיה
---	---

[illegible]

disputants ♦ חולקים- ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- < מובאה של פסקה קודמת- story מעשה- O key-מקרא:	statement-מימרא ■ challenge-קושיא- question-שאלה- answer-תירוץ- proof-ראיה- ■
---	---

Talmud Navigator		א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ									
מאן דאמר	גיטין-השולח										
מ"ש:	דלוי בר דרגא פרקא לברתיה בתליסר אלפי דינרי זהב.								ז		מה.
אביי:	ומאן לימא לן דברצון חכמים עבד? דילמא שלא ברצון חכמים עבד.							!			מה.
[ת"ק]	ואין מבריחין את השבויין, מפני תיקון העולם									■	מה.
רשב"ג:	מפני תקנת שבויין.									■	מה.
	מאי בינייהו?								ז		מה.
	איכא בינייהו, דליכא אלא חד.								!	◇	מה.
	בנתיה דרב נחמן בחשן קדרא בידיהו.								◇	◇	מה.
קשיא ליה לרב עיליש:	כתיב: (קהלת ו') אדם אחד מאלף מצאתי ואשה בכל אלה לא מצאתי, הא איכא בנתיה דרב נחמן גרמא להו מילתא ואשתבין, ואישתבאי איהו נמי בהדיהו.								ז	◇	מה.
	יומא חד הוה יתיב גביה ההוא גברא דהוה ידע בלישנא דציפורי, אתא עורבא וקא קרי ליה, אמר ליה: מאי קאמר? אמר ליה: עיליש ברח עיליש ברח, אמר: עורבא שיקרא הוא ולא סמיכנא עליה. אדחכי אתא יונה וקא קריא, אמר ליה: מאי קאמרה? א"ל: עיליש ברח עיליש ברח, אמר: כנסת ישראל כיונה מתילא, ש"מ מתרחיש לי ניסא.							ו			מה.
	אמר: איזיל אחזי בנתיה דרב נחמן, אי קיימן בהימנותיהו אהדרינהו. אמר: נשי כל מילי דאית להו סדרן להדידי בבית הכסא, שמעינהו דקאמרן: עדי גוברין ונהרדעי גוברין, לימא להו לשבוייהו דלירחקינהו מהכא, דלא ליתו אינשין ולישמעי וליפרקינן.								ו		מה.
	קם ערק, אתא איהו וההוא גברא, לדידיה איתרחיש ליה ניסא עבר במברא, וההוא גברא אשכחוה וקטלוה.								ו		מה.
[רב עיליש]	כי הדרן ואתן, אמר: הוו קא בחשן קידרא בכשפים.							ו		◇	מה.
	ואין לוקחין ספרים, תפליין ומזוזות מן העובדי כוכבים יותר על כדי דמיהן מפני תיקון העולם.									■	מה.
רב בודיא לרב אשי:	יתר על כדי דמיהן הוא דאין לוקחין, הא בכדי דמיהן לוקחין, שמע מינה: ס"ת שנמצא ביד עובד כוכבים - קורין בו								ז	◇	מה:
	דילמא לגנוז.								!	◇	מה:
רב נחמן:	נפטינן: ספר תורה שכתבו מין - ישרף, כתבו עובד כוכבים - יגנוז נמצא ביד מין - יגנוז									■	מה:
[אמרי לה]	נמצא ביד עובד כוכבים - אמרי לה: יגנוז									■	מה:
ואמרי לה:	קורין בו.									■	מה:
[תני חדא]	ספר תורה שכתבו עובד כוכבים, תני חדא: ישרף								ז	◇	מה:
תניא אידך:	יגנוז									■	מה:
תניא אידך:	קורין בו									■	מה:
	לא קשיא: הא דתניא ישרף - ר"א היא								!		מה:
דאמר: [ר"א]	סתם מחשבת עובד כוכבים לעבודת כוכבים									■	מה:
	והא דתניא יגנוז - האי תנא הוא								!		מה:
דתני רב המנונא בריה דרבא מפשרניא:	ס"ת, תפליין ומזוזות שכתבו מסור, עובד כוכבים ועבד, אשה וקטן, וכותי וישראל מומר - פסולין, שנאמר: (דברים י"א) וקשרתם וכתבתם, כל שישנו בקשירה ישנו בכתובה, וכל שאינו בקשירה אינו בכתובה									■	מה:
	והא דתניא קורין בו - האי תנא הוא								!		מה:
דתניא: [רשב"ג]	לוקחין ספרים מן העובדי כוכבים בכל מקום ובלבד שיהיו כתובין כהלכתן, ומעשה בעובד כוכבים אחד בצידון שהיה כותב ספרים, והתיר רשב"ג ליקח ממנו.									■	מה:
	ורשב"ג, עיבוד לשמן בעי, כתיבה לשמן לא בעי?								ז		מה:

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story מקרא-key:	מימרא-statement ? קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ראיה-proof
---	---

Talmud Navigator		א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ											
גיטין-השולח		מאן דאמר											
מימרא													
ציפן זהב, או שטלה עליהן עור בהמה טמאה - פסולות, עור בהמה טהורה - כשרות, ואע"פ שלא עיבדן לשמן	דנאי: [ת"ק]						◆	■	ז		◇	מה:	
אפילו עור בהמה טהורה - פסולות, עד שיעבדן לשמן	רבי שמעון בן גמליאל:						◆	■	ז		◇	מה:	
בגר שחזר לסורו.	רבה בר שמואל:								!			מה:	
לסורו, כ"ש דהוי ליה מין								ז				מה:	
שחזור לסורו משום יראה.	רב אשי:							!			◇	מה:	
מעלין בדמיהן עד כדי טרפעיק.	תנו רבנן:										◇	מה:	
מאי טרפעיק?										^		מה:	
איסתירא.	רב ששת:								!		◇	מה:	
ההיא טייעתא דאייתי חיתא דתפילי לקמיה דאביי, אמר לה: יהבת לי ריש ריש בתמר? אימליא זיהרא שקלא שדתינהו בנהרא										o	◇	מה:	
לא אבעי לי לזולזלינהו באפה כולי האי.	אמר: [אביי]									■		מה:	
המוציא את אשתו משום שם רע - לא יחזיר, משום נדר - לא יחזיר	[ת"ק]									◆	■	מ	
כל נדר שידעו בו רבים - לא יחזיר, ושלא ידעו בו רבים - יחזיר	רבי יהודה:									◆	■	מה:	
כל נדר שצריך חקירת חכם - לא יחזיר, ושאינו צריך חקירת חכם יחזיר.	רבי מאיר:									◆	■	מה:	
לא אסרו זה אלא מפני זה.	רבי אלעזר:									◆	■	◇	
מעשה בצידן, באחד שאמר לאשתו קונם אם איני מגרשיך וגרשה, והתירו לו חכמים שיחזרנה, מפני תיקון העולם.	ר' יוסי בר' יהודה:										o	■	
והוא שאמר לה משום שם רע אני מוציאך, משום נדר אני מוציאך	רב יוסף בר מניומי אמר רב נחמן:										■	◇	